

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienioną rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że pojazdy pogrzebowe takie jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym należy zaklasyfikować do pozycji 8703 tej Nomenklatury scalonej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 lipca 2018 r. – Komisja Europejska / Combaro SA

(Sprawa C-574/17 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Unia celna – Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 – Artykuł 239 – Umożnienie należności celnych przywózowych – Przywóz tkanin lnianych z Łotwy w latach 1999 – 2002 – Sytuacja szczególna – Obowiązki w zakresie nadzoru i kontroli – Domniemana korupcja organów celnych – Nieautentyczne świadectwo przewozowe – Wzajemne zaufanie]

(2018/C 328/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Caeiros i B.-R. Killmann, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Combaro SA (przedstawiciel: D. Ehle, Rechtsanwalt)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 lipca 2017 r., Combaro/Komisja (T- 752/14, EU:T:2017:529), zostaje uchylony.
- 2) Skarga wniesiona przez Combaro SA zostaje oddalona.
- 3) Combaro SA pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 382 z 13.11.2017.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 25 lipca 2018 r. – Królestwo Hiszpanii/Komisja Europejska

(Sprawa C-588/17 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania Unii Europejskiej – Wydatki dokonane przez Królestwo Hiszpanii – Pomoc dla obszarów nacechowanych specyficznymi utrudnieniami naturalnymi i środki rolno-środowiskowo-klimatyczne przewidziane w programie rozwoju obszarów wiejskich we wspólnocie autonomicznej Kastylia i León)

(2018/C 328/27)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: M. J. García-Valdecasas Dorrego, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i I. Galindo Martín, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 5 z 8.1.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 lipca 2018 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) – Irlandia] – Wykonanie europejskich nakazów aresztowania wydanych przeciwko LM

(Sprawa C-216/18 PPU) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Artykuł 1 ust. 3 – Procedury przekazywania osób między państwami członkowskimi – Warunki wykonania – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 47 – Prawo do niezawisłego i bezstronnego sądu)

(2018/C 328/28)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

LM

Sentencja

Wykładni art. 1 ust. 3 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy dokonywać w ten sposób, że w sytuacji, gdy wykonujący nakaz organ sądowy, mający zdecydować o przekazaniu osoby wskazanej w europejskim nakazie aresztowania wydanym w celu przeprowadzenia postępowania karnego, posiada informacje, takie jak te zawarte w przyjętym na podstawie art. 7 ust. 1 TUE uzasadnionym wniosku Komisji, mogące wskazywać na istnienie rzeczywistego ryzyka naruszenia prawa podstawowego do rzetelnego procesu sądowego, gwarantowanego przez art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ze względu na systemowe lub ogólne nieprawidłowości w zakresie niezawisłości władzy sądowniczej wydającego nakaz państwa członkowskiego, wspomniany organ powinien zweryfikować w sposób konkretny i dokładny, czy – w świetle sytuacji osobistej tej osoby, jak również charakteru przestępstwa, za które jest ścigana, oraz kontekstu faktycznego, stanowiącego podstawę europejskiego nakazu aresztowania, oraz przy uwzględnieniu informacji udzielonych przez wydające nakaz państwo członkowskie na podstawie art. 15 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584 ze zmianami – istnieją poważne i sprawdzone podstawy, aby uznać, że owa osoba będzie narażona na takie ryzyko w wypadku przekazania do tego ostatniego państwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 4.6.2018.